

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prostějově rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Věroslava Řezáče a členů senátu JUDr. Marty Svobodové Bílkové a Mgr. Svatopluka Zatloukala ve věci

žalobce a): **J.K.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupeného advokátem Mgr. Miroslavem Burgetem
sídlem Aloise Krále, 2640/10, 796 01 Prostějov

žalobce b): **O.V.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupeného advokátkou Mgr. Romanou Petrovou
sídlem Štefánikova 244/18, 742 21 Kopřivnice

a
žalované: XXXXX, IČO XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupené advokátkou JUDr. Irenou Valíčkovou, MBA
sídlem nám. Svobody 87/18, 602 00 Brno

o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru *rozsudkem*

takto:

- I. Určuje se, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalobci J.K. dopisem žalované ze dne 20. 2. 2015 je neplatné.**

- II. Určuje se, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalobci O.V. dopisem žalované ze dne 20. 2. 2015 je neplatné.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci J.K. na náhradě nákladů řízení částku ve výši 69.744,27 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Miroslava Burgeta, advokáta, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci O.V. na náhradě nákladů řízení částku ve výši 79.489 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Romany Petrové, advokátky, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Odůvodnění:

1. **Žalobce a)** se žalobou, která byla Okresnímu soudu v Prostějově doručena dne 8. 4. 2015, ve znění opravy žaloby, která byla Okresnímu soudu v Prostějově doručena dne 2. 7. 2015, domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo určeno, že okamžité rozvázání pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015 je neplatné. Žalobce tvrdil, že od 27. 8. 1997 je zaměstnancem žalované, kdy od 26. 6. 2014 pro žalovanou vykonával práci XXXXX. Dne 2. 3. 2015 byla žalobci doručena listina nazvaná „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ ze dne 20. 2. 2015, v němž bylo žalobci kladeno za vinu, že dne 20. 2. 2015 měl v době od 9:25 hod. do 10:10 hod. vykonávat činnost učitele a místo toho se nacházel v kabinetu kolegy O.V., se kterým měl konzumovat alkohol a neplnit si své povinnosti učitele. Žalobce tvrdil, že dne 20. 2. 2015 měl nařízené vyučovací hodiny v době od 9:25 hod. do 10:10 hod. a poté od 11:25 hod. do 12:10 hod. a dále od 13:10 hod. do 13:55 hod. Žalobce tvrdil, že dne 20. 2. 2015 se dostavil do práce s vědomím, že má nařízeno vyučování, nicméně do práce se dostavil proto, aby za sebe zajistil náhradu, protože výuky pro svůj zdravotní stav nebyl schopen. Žalobce však nikoho, s kým by se na suplování dohodnul, nenašel. V době od 9:25 hod. do 10:10 hod. nebyl schopen vyučovat, a proto se snažil zajistit pracovníci personálního oddělení, která však nebyla přítomna. S touto se chtěl dohodnout, že nebude schopen uvedeného dne vyučovat. Dále s ní chtěl dohodnout, jak situaci řešit, zda pracovní neschopností či jiným volnem, s tím, že by šel ke svému ošetřujícímu lékaři. V kabinetu stihl pouze O.V.. Jeho přítomnosti využil a v jeho kabinetu čekal na příchod pracovnice personálního oddělení. V tu dobu však již věděl, že musí jít na pracovní neschopnost. Když žalobce seděl v kabinetě O.V., přišel do kabinetu ředitel školy a vyzval žalobce, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol. Tomuto sdělil, že je práce neschopný a potvrzení o pracovní neschopnosti předloží, jakmile je vystaví ošetřující lékař. Žalobce tvrdil, že žádný alkohol nepožil, nicméně byl připraven se dechové zkoušce podrobit. S ředitelem školy žalobce vešel do vedlejší místnosti kabinetu O.V., kde čekaly další osoby, a to vedoucí učitel odborných předmětů L.M., učitel odborného výcviku a předseda odborového svazu M.D., zástupkyně ředitele teoretického vyučování K. a zástupce ředitele odborného výcviku J.Š.. Jejich přítomnost žalobce překvapila a žalobce pochopil, že má být před těmito osobami ředitelem ponižován a dehonestován. Proto žalobce reagoval zkratkovitě, sdělil, že je nemocný, že odchází k lékaři a odmítl se dechové zkoušce podrobit. Žalobce tak chránil svou osobní důstojnost. Žalobce tvrdil, že přímo ze školy se odebral ke svému lékaři, u něhož měl dohodnutou schůzku, přičemž K. žalobci dne 20. 2. 2015 vystavil průkaz pracovní neschopnosti. Tento průkaz pracovní neschopnosti žalobce doručil dne 23. 2. 2015 zaměstnavateli. Žalobce zdůraznil, že den 20. 2. 2015 připadl na pátek. Žalobce tvrdil, že žalované bez zbytečného odkladu písemně dopisem ze dne 16. 3. 2015 sdělil, že okamžité zrušení pracovního poměru považuje za neplatné a že trvá na tom, aby byl žalovanou nadále zaměstnáván. Žalobce má za to, že nepodrobení se dechové zkoušce lze maximálně považovat za méně závažné porušení pracovních povinností ve smyslu ust. § 52 písm. g/ z. č. 262/2006 Sb.

2. Žalovaná navrhla žalobu **žalobce a)** zamítnout. Žalovaná ve svém písemném vyjádření se vyjádřila k jednotlivým bodům žaloby, přičemž ke dni 20. 2. 2015 uvedla, že tvrzení žalobce, že dne 20. 2. 2015 chtěl za sebe zajistit suplování, protože nebyl pro svůj zdravotní stav schopen výuku provést, považuje za tvrzení nepravdivé a vykonstruované. Běžná praxe u žalované byla ta, že pokud zaměstnanec není schopen práce, kontaktuje svého prvního nadřízeného osobně, e-mailem či telefonicky tak, aby byla včas a odborně zajištěna výuka a dohled nad žáky. Přímým nadřízeným žalobce byla zástupkyně ředitele školy K., která se v ten den u žalované nacházela a byla k zastižení i na telefonu. Žalobce ji však nekontaktoval. Žalobce věděl, že pracovnice personálního oddělení paní S. není jeho nadřízeným. Dne 20. 2. 2015 žalobce přišel do budovy školy v brzkých ranních hodinách, kdy se potkal s ředitelem školy a mistrem odborného výcviku. Pokud žalobce se chtěl omluvit z pracovního procesu a za sebe zajistit náhradu, mohl tak učinit přímo řediteli školy. V 9:30 hod. si žáci stěžovali, že se O.V. nedostavil do výuky a ředitel školy se rozhodl provést kontrolu přítomnosti O.V. ve výuce. Při tomto ředitel školy provedl kontrolu i třídy, v níž měl učit žalobce, neboť z této se ozýval hluk. Žáci této třídy mu sdělili, že žalobce od počátku vyučovací hodiny se do třídy nedostavil. Ředitel školy poté chtěl vstoupit do kabinetu O.V., který však byl uzamčen. Jelikož mu nebylo otevřeno, zajistil přítomnost zástupkyně ředitele K. a dalších pracovníků. V 10:05 hod. se tyto osoby snažily vstoupit do kabinetu O.V., který byl v kabinetě uzamčen. V dveře kabinetu otevřel až na opakované vyzvání, a to poté, co byl na místo přivolán a požádán o otevření kabinetu náhradním klíčem školník. V. se přítomným přiznal, že požíval alkoholické nápoje. Ředitel školy požádal O.V. o provedení dechové zkoušky, který však na to reagoval tak, že je to zbytečné, že si je vědom své chyby a že končí. Následně byl V. ředitelem školy požádán, zda přítomní mohou nahlédnout do druhé části kabinetu. Při vstupu do tohoto prostoru byli všichni překvapeni tím, co se nachází v objektu školy a ředitel školy proto tento stav zdokumentoval na fotografiích. Po celou tuto dobu žalobce seděl na židli za dveřmi druhé části kabinetu tak, aby nebyl viděn. Poté, co pracovníci školy vstoupili do druhé části kabinetu a objevili zde schovaného žalobce, zjistili, že má pod židlí schovanou nedopitou odlivku alkoholu a V. měl rozpitou odlivku alkoholu na stole. Žalobce byl proto vyzván ředitelem školy k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, což razantně odmítl. Není pravdou, že by žalobce nejprve s dechovou zkouškou souhlasil a poté si to rozmyslel. Žalobce ihned opustil budovu školy a při odchodu sdělil, že se jedná o ponižování jeho osobnosti, on že je ve stavu neschopnosti a že se nemusí dechové zkoušce podrobovat.
3. O žalobě **žalobce a)** rozhodl Okresní soud v Prostějově rozsudkem č.j. 5 C 123/2015-142 ze dne 28. 4. 2017 tak, že žalobu o určení, že okamžité rozvázání pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015 je neplatné zamítnul (výrok I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení (výrok II.).
4. V rozsudku č.j. 5 C 123/2015-142 ze dne 28. 4. 2017 soud zamítnutí žaloby **žalobce a)** odůvodnil takto: V průběhu pracovního poměru, který byl sjednán na dobu neurčitou, byl žalobce, který pro žalovanou vykonával práci učitele, písemně seznámen s tím, že na pracovišti nesmí požívat mj. alkoholické nápoje a na pracoviště nesmí pod jejich vlivem vstupovat. Současně byl žalobce poučen, že zaměstnavatel je oprávněn dodržování tohoto pravidla kontrolovat, přičemž kontrolu pomocí zařízení, které zjišťuje přítomnost alkoholu v dechu vyšetřované osoby, může provést ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. Žalobce byl upozorněn, že je jeho povinností kontrole se podrobit, přičemž odmítnutí kontroly bude považováno za zvlášť hrubé porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci a zaměstnavatel toto může vyhodnotit jako stav, pro který je oprávněn se zaměstnancem okamžitě zrušit pracovní poměr. Jelikož žalobce dne 20. 2. 2015 kontrolu, která byla téhož dne prováděna oprávněnými osobami, odmítnul, přičemž věděl, že zaměstnavatel toto odmítnutí hodnotí jako zvlášť hrubé porušení pracovních povinností, dospěl soud k závěru, že toto odmítnutí znamená, že žalobce porušil povinnost vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem ve smyslu ust. § 55 odst. 1 písm. b/ z. č. 262/2006 Sb. a žalovaná tak zcela důvodně pracovní poměr žalobce u žalované dne 20. 2. 2015 písemně zrušila. Současně soud v rozsudku uvedl, že nebylo možno přehlédnout, že žalobce, který porušil pravidlo stanovené zaměstnavatelem (odmítnutí podrobit se

dechové kontrole na alkohol), byl v postavení učitele, tedy osoby, u které se předpokládá, že bude kontrolovat, zda žáci školy dodržují školou stanovená pravidla. Současně soud uvedl, že pokud zaměstnavatel potřebuje zjistit, zda zaměstnanec vykonává práci či se na pracovišti v pracovní době zdržuje pod vlivem alkoholu, musí znát hladinu alkoholu v dechu či krvi zaměstnance, neboť pouze takto zjištěná hladina alkoholu umožňuje zaměstnavateli zvážit, zda je možno jednání zaměstnance hodnotit jako „méně závažné porušení pracovní kázně“, „závažné porušení pracovní kázně“ či „porušení pracovní kázně zvlášť hrubým způsobem“ a poté se zaměstnavatel může zaobírat tím, zda je namístě pracovní poměr se zaměstnancem rozvázat a pokud ano, zda je namístě přistoupit k okamžitému zrušení pracovního poměru či k výpovědi. Pokud by zaměstnanec odmítnul podrobit dechové zkoušce na alkohol, znemožnil by zaměstnavateli vést úvahu o tom, zda se jedná o „méně závažné porušení pracovní kázně“, „závažné porušení pracovní kázně“ či „porušení pracovní kázně zvlášť hrubým způsobem“, čímž by navodil stav, kdy i kdyby byl pod vlivem alkoholu tak výrazným, že by bylo namístě pracovní poměr zrušit okamžitě, by k tomuto okamžitému zrušení pracovního poměru nemohlo dojít.

5. K odvolání **žalobce a)** Krajský soud v Brně rozsudek soudu nalézacího zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (rozhodnutí KS v Brně č.j. 49 Co 336/2017-193 ze dne 29. 11. 2018). Odvolací soud nesouhlasil se závěrem soudu nalézacího, že samotné odmítnutí dechové zkoušky žalobcem bylo bez dalšího zvlášť závažným porušením pracovních povinností, které samo o sobě žalovanou opravňovalo k rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením. Při hodnocení stupně intenzity porušení pracovních povinností totiž soud není vázán tím, jak zaměstnavatel hodnotí určité jednání zaměstnance, avšak soud je povinen při hodnocení intenzity tohoto porušení přihlížet ke všem okolnostem, které by mohly v posuzovaném případě na stupeň intenzity vliv. Ani pozitivní zjištění o tom, že je zaměstnanec pod vlivem alkoholických nápojů nemusí vždy bez dalšího znamenat porušení povinností takové intenzity, aby je bylo možno kvalifikovat jako závažné porušení pracovních povinností, resp. jako zvlášť závažné porušení pracovních povinností. Odmítnutí dechové zkoušky je možno posoudit jako porušení pracovních povinností, avšak pouhé odmítnutí dechové zkoušky bez dalšího nelze považovat za porušení pracovních povinností zvlášť závažným způsobem. Odvolací soud soudu nalézacímu uložil, že je třeba se opětovně zabývat otázkou, zda žalobce svým jednáním naplnil důvody, pro které s ním žalovaná dopisem ze dne 20. 2. 2015 rozvázala pracovní poměr okamžitým zrušením a pokud ano, zda jeho jednání dosáhlo intenzity odůvodňující okamžité zrušení pracovního poměru. Současně odvolací soud uvedl, že nebude možno přehlédnout, že žalobce byl dne 20. 2. 2015 lékařem K. uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce a jako takový nebyl povinen konat práci ani se zdržovat v budově školy. Skutečnost, že potvrzení o pracovní neschopnosti bylo žalobci lékařem vystaveno až po událostech, které se staly důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru, je přitom nerozhodná, neboť podstatné je, že žalobce byl dle lékaře dne 20. 2. 2015 zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce. Žalobce tedy nemohl porušit své pracovní povinnosti tím, že v době od 9:25 hod. – 10:10 hod. dne 20. 2. 2015 nekonal výuku ani tím, že následně opustil budovu školy, ale pouze tím, že v budově školy dne 20. 2. 2015 konzumoval alkoholické nápoje a odmítl se podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu. Soud odvolací tedy soudu nalézacímu uložil zabývat se tím, zda vedle toho, že se žalobce odmítl podrobit dechové zkoušce, žalobce porušil své povinnosti dne 20. 2. 2015 též konzumací alkoholických nápojů v budově školy a aby posoudil, jaké intenzity prokázané porušení pracovních povinností žalobcem dosáhlo.
6. O žalobě **žalobce a)** rozhodl Okresní soud v Prostějově rozsudkem č. j. 5 C 123/2015-251 ze dne 25. 4. 2019 tak, že určil, že okamžité rozvázání pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015 je neplatné (výrok I.) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 46.028,27 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Miroslava Burgeta, advokáta, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci (výrok II.).
7. V rozsudku č. j. 5 C 123/2015-251 ze dne 25. 4. 2019 soud určení neplatnosti okamžitého rozvázání pracovního poměru **žalobce a)** zdůvodnil tím, že pro zjištění stupně intenzity porušení pracovní kázně je nerozhodné, že žalovaná ve svém pracovním řádu odmítnutí dechové zkoušky na zjištění

přítomnosti alkoholu kvalifikovala jako zvlášť hrubé porušení pracovních povinností, když tvrzení významné pro hodnocení stupně intenzity porušení pracovní kázně žalobcem nedoplnila a důkazy k tomu neoznačila.

8. K odvolání žalované byl rozsudek Okresního soudu v Prostějově č. j. 5 C 123/2015-251 ze dne 25. 4. 2019, zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Soud odvolací dospěl k závěru, že na soudu I. stupně bylo, aby po doplnění dokazování skutečnosti tvrzené žalovanou ohledně intenzity porušení pracovních povinností žalobcem a) posoudil a zvážil, zda (a které) jsou pro posouzení intenzity porušení pracovních povinností **žalobce a)**, kterých se (prokazatelně) dopustil dne 20. 2. 2015, významné a učinil právní závěr o tom, zda toto porušení pracovních povinností žalobcem a) dosáhlo takové intenzity, jež žalovanou k postupu dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce opravňovala. Soud odvolací dospěl k závěru, že soud I. stupně tímto způsobem nepostupoval. Soud odvolací proto soudu I. stupně uložil, aby se zabýval otázkou, zda žalobce dne 20. 2. 2020 porušil své pracovní povinnosti vedle toho, že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu též tím, že v budově školy alkoholické nápoje skutečně konzumoval, a za tím účelem provede důkazy, které žalovaná k prokázání konzumace alkoholu žalobcem a) v budově školy dne 20. 2. 2015 navrhla. Následně posoudí, zda porušení pracovních povinností žalobce a), kterého se dne 20. 2. 2015 prokazatelně dopustil, a pro které žalovaná přistoupila k rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením, dosáhlo takové intenzity, která žalovanou k postupu dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce opravňovala.
9. **Žalobce b)** se žalobou, která byla Okresnímu soudu v Prostějově doručena dne 30. 4. 2015, domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo určeno, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalobci dopisem žalované ze dne 20. 2. 2015 je neplatné. Žalobce tvrdil, že dne 17. 9. 2004 uzavřel se žalovanou jako zaměstnavatelem pracovní smlouvu, na základě které byl u žalované zaměstnán jako učitel odborných předmětů. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Dne 2. 3. 2015 byla žalobci doručena listina nazvaná „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ ze dne 20. 2. 2015, v níž bylo uvedeno, že žalobce se dopustil zvlášť hrubého porušení povinností zaměstnance vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, přičemž toto jednání spočívalo v tom, že a) dne 20. 2. 2015 se nedostavil do vyučovací hodiny, kterou měl konat v době od 8,35 do 10,10 hod. ve třídě 1 M0, b) dne 20. 2. 2015 byl v 10,05 hod. zastižen ve svém kabinetě při konzumaci alkoholických nápojů spolu s J.K., na přímou výzvu se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a c) téhož dne opustil pracoviště bez omluvy a souhlasu nadřízených, ačkoliv měl vyučovat další dvě hodiny. Žalobce dopisem ze dne 22. 4. 2015 žalované sdělil, že předmětné okamžité zrušení pracovního poměru považuje za neplatné a trvá na dalším zaměstnávání v souladu s uzavřenou pracovní smlouvou. Žalobce nesouhlasí s důvody, které žalovaná v okamžitém zrušení pracovního poměru vymezila. Žalobce dne 20. 2. 2015 před 8. hod. šel ke svému praktickému lékaři, kterého již navštívil dne 19. 2. 2015, ale lékař byl velmi zaneprázdněn, a proto po domluvě se sestrou se k lékaři vrátil druhého dne, tj. 20. 2. 2015. Jelikož na ošetření čekalo hodně pacientů, požádala zdravotní sestra žalobce, aby přišel téhož dne později. Žalobce se nedostavil na první vyučovací hodinu, kterou měl učit, a to z důvodu onemocnění a návštěvy lékaře. Žalobce se před 10. hod. dostavil do školy, kde chtěl oznámit, že je nemocen. Pracovní nepřítomnost chtěl nahlásit mzdové účetní, která však nebyla přítomna. Proto s J.K., kterého potkal na chodbě, odešel do svého kabinetu. Chvilí poté vstoupily do kabinetu osoby, které jsou uvedeny v okamžitém zrušení pracovního poměru, avšak v žádném případě žalobce s panem K. nezastihly při konzumaci alkoholických nápojů. Žalobce byl ředitelem školy vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, což žalobce odmítl, neboť takové jednání považoval za ponižující a šikanózní. Není pravdou, že žalobce pracoviště opustil bez omluvy a souhlasu nadřízených. Zástupkyni ředitele přibližně v 10,15 hod. oznámil, že je nemocen a vrací se k lékaři. Následně byl žalobce skutečně uznán práce neschopným a byla mu vystavena tzv. neschopenka.

10. Žalovaná navrhla žalobu **žalobce b)** zamítnout. Žalovaná tvrdila, že má za to, že žalovaný dne 19. 2. 2015 svého ošetřujícího lékaře nenavštívil, neboť dle sdělení jeho ošetřujícího lékaře zdravotní sestra s pacienty nikdy nedomlouvá, aby se dostavili druhý den, ale vždy pacienta požádá, aby chvíli počkal. Dne 20. 2. 2015 dle žalované žalobce v ranních hodinách nenavštívil svého lékaře, neboť již v ranních hodinách vešel do objektu školy. Žáci školy si stěžovali na chování žalobce s tím, že dne 19. 2. 2015 byl v silně podnapilém stavu, neučil, byl vulgární a do poslední vyučovací hodiny nedorazil. Žalobce dne 20. 2. 2015 měl nařízenou výuku v době od 8,35 hod. do 9,25 hod. a od 9,25 hod. do 10,10 hod. Žalobce se do výuky nedostavil, svou nepřítomnost nadřízenému neoznámil a žáky ponechal ve třídě bez dohledu. Není pravda, že by žalobce dne 20. 2. 2015 vstoupil do svého kabinetu společně s K., neboť tento do kabinetu vstoupil již před 8. hod. Pokud žalobce měl za to, že dne 20. 2. 2015 v dopoledních hodinách nekonzumoval alkohol, měl se podrobit dechové zkoušce a nikoli ji odmítnat. Žalobce následně po odmítnutí dechové zkoušky vstoupil do kanceláře K., které však neoznámil, že by chtěl odejít k lékaři, oproti tomu této sdělil, že ho jednání mrzí, že odevzdá čip od budovy a odveze si své věci.
11. O žalobě **žalobce b)** rozhodl Okresní soud v Prostějově rozsudkem č. j. 5 C 151/2015-121 ze dne 28. 4. 2017 tak, že žalobu o určení, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalobci dopisem žalované ze dne 20. 2. 2015 je neplatné zamítnul (výrok I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení (výrok II.).
12. V rozsudku č. j. 5 C 151/2015-121 ze dne 28. 4. 2017 soud zamítnutí žaloby **žalobce b)** odůvodnil takto: V průběhu pracovního poměru, který byl sjednán na dobu neurčitou, byl žalobce, který pro žalovanou vykonával práci učitele, písemně seznámen s tím, že na pracovišti nesmí požívat mj. alkoholické nápoje a na pracoviště nesmí pod jejich vlivem vstupovat. Současně byl žalobce poučen, že zaměstnavatel je oprávněn dodržování tohoto pravidla kontrolovat, přičemž kontrolu pomocí zařízení, které zjišťuje přítomnost alkoholu v dechu vyšetřované osoby, může provést ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. Žalobce byl upozorněn, že je jeho povinností kontrole se podrobit, přičemž odmítnutí kontroly bude považováno za zvlášť hrubé porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci a zaměstnavatel toto může vyhodnotit jako stav, pro který je oprávněn se zaměstnancem okamžitě zrušit pracovní poměr. Jelikož žalobce dne 20. 2. 2015 kontrolu, která byla téhož dne prováděna oprávněnými osobami, odmítnul, přičemž věděl, že zaměstnavatel toto odmítnutí hodnotí jako zvlášť hrubé porušení pracovních povinností, dospěl soud k závěru, že toto odmítnutí znamená, že žalobce porušil povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, zvlášť hrubým způsobem ve smyslu ust. § 55 odst. 1 písm. b/ z. č. 262/2006 Sb. a žalovaná tak zcela důvodně pracovní poměr žalobce u žalované dne 20. 2. 2015 písemně zrušila. Současně soud v rozsudku uvedl, že nebylo možno přehlédnout, že žalobce, který porušil pravidlo stanovené zaměstnavatelem (odmítnutí podrobit se dechové kontrole na alkohol), byl v postavení učitele, tedy osoby, u které se předpokládá, že bude kontrolovat, zda žáci školy dodržují školou stanovená pravidla. Současně soud uvedl, že pokud zaměstnavatel potřebuje zjistit, zda zaměstnanec vykonává práci či se na pracovišti v pracovní době zdržuje pod vlivem alkoholu, musí znát hladinu alkoholu v dechu či krvi zaměstnance, neboť pouze takto zjištěná hladina alkoholu umožňuje zaměstnavateli zvážit, zda je možno jednání zaměstnance hodnotit jako „méně závažné porušení pracovní kázně“, „závažné porušení pracovní kázně“ či „porušení pracovní kázně zvlášť hrubým způsobem“ a poté se zaměstnavatel může zabývat tím, zda je namístě pracovní poměr se zaměstnancem rozvázat a pokud ano, zda je namístě přistoupit k okamžitému zrušení pracovního poměru či k výpovědi. Pokud by zaměstnanec odmítnul podrobit se dechové zkoušce na alkohol, znemožnil by zaměstnavateli vést úvahu o tom, zda se jedná o „méně závažné porušení pracovní kázně“, „závažné porušení pracovní kázně“ či „porušení pracovní kázně zvlášť hrubým způsobem“, čímž by navodil stav, kdy i kdyby byl pod vlivem alkoholu tak výrazným, že by bylo namístě pracovní poměr zrušit okamžitě, by k tomuto okamžitému zrušení pracovního poměru nemohlo dojít.

13. K odvolání **žalobce b)** Krajský soud v Brně rozsudek soudu nalézacího zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 49 Co 337/2017-152 ze dne 7. 12. 2018). Odvolací soud nesouhlasil se závěrem soudu nalézacího, že samotné odmítnutí dechové zkoušky žalobcem bylo bez dalšího zvlášť závažným porušením pracovních povinností, které samo o sobě žalovanou opravňovalo k rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením. Při hodnocení stupně intenzity porušení pracovních povinností totiž soud není vázán tím, jak zaměstnavatel hodnotí určité jednání zaměstnance, avšak soud je povinen při hodnocení intenzity tohoto porušení přihlížet ke všem okolnostem, které by mohly v posuzovaném případě na stupeň intenzity mít vliv. Ani pozitivní zjištění o tom, že je zaměstnanec pod vlivem alkoholických nápojů, nemusí vždy bez dalšího znamenat porušení povinností takové intenzity, aby je bylo možno kvalifikovat jako závažné porušení pracovních povinností, resp. jako zvlášť závažné porušení pracovních povinností. Odmítnutí dechové zkoušky je možno posoudit jako porušení pracovních povinností, avšak pouhé odmítnutí dechové zkoušky bez dalšího nelze považovat za porušení pracovních povinností zvlášť hrubým způsobem. Odvolací soud soudu nalézacímu uložil, že je třeba se opětovně zabývat otázkou, zda žalobce svým jednáním naplnil důvody, pro které s ním žalovaná dopisem ze dne 20. 2. 2015 rozvázala pracovní poměr okamžitým zrušením, tedy, že v době od 8:35 hod. do 10:10 hod. nekonal výuku ve třídě 1M0 a následně školu opustil, k čemuž bude nutno se zabývat tím, zda žalobce byl 20. 2. 2015 zdravotně způsobilý k výkonu práce či zda mu jeho zdravotní stav v uvedený den výkon práce XXXXX neumožňoval a dále bude třeba se zabývat tím, zda žalobce porušil své pracovní povinnosti dne 20. 2. 2015 konzumací alkoholických nápojů v budově školy a tím, jaké intenzity prokázané porušení pracovních povinností žalobcem dosáhlo.
14. O žalobě **žalobce b)** rozhodl Okresní soud v Prostějově rozsudkem č. j. 5 C 151/2015-220 ze dne 25. 4. 2019 tak, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalobci dopisem žalované ze dne 20. 2. 2015 je neplatné (výrok I.) a žalovaná uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 56.370 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Romany Petrové, advokátky, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci (výrok II.).
15. V rozsudku č. j. 5 C 151/2015-220 ze dne 25. 4. 2019 soud určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru **žalobce b)** odůvodnil tím, že pro zjištění stupně intenzity porušení pracovní kázně je nerozhodné, že žalovaná ve svém pracovním řádu odmítnutí dechové zkoušky na zjištění přítomnosti alkoholu kvalifikovala jako zvlášť hrubé porušení pracovních povinností, přičemž žalovaná tvrzení významné pro hodnocení stupně intenzity porušení pracovní kázně žalobcem b) nedoplnila a důkazy k tomu neoznačila.
16. K odvolání žalované Krajský soud v Brně usnesením č. j. 49 Co 155/2019-264 ze dne 30. 4. 2020, rozsudek Okresního soudu v Prostějově č. j. 5 C 151/2015-220 ze dne 25. 4. 2019 zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Soud odvolací uzavřel, že na soudu I. stupně bylo (po doplnění dokazování) posoudit skutečnosti tvrzené žalovanou ohledně porušení pracovních povinností **žalobcem b)** a zda toto porušení pracovních povinností žalobcem b) dosáhlo takové intenzity, jež žalovanou k postupu dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce opravňovala. Soud odvolací tak soudu I. stupně uložil zabývat se otázkou, zda žalobce b) dne 20. 2. 2015 porušil své pracovní povinnosti vedle toho, že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, též tím, že v budově školy alkoholické nápoje skutečně konzumoval, pro což provede důkazy žalovanou navržené a následně posoudí, zda porušení pracovních povinností žalobcem b), kterého se dne 20. 2. 2015 prokazatelně dopustil a pro které žalovaná přistoupila k rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením, dosáhlo takové intenzity, která žalovanou k postupu dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce opravňovala.

17. Rozhodnutím Okresního soudu v Prostějově ze dne 20. 5. 2021, č. j. 5 C 123/2015-342, bylo řízení ve věcech vedených u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 5 C 123/2015 a 5 C 151/2015 spojeny ke společnému řízení, a to pod společnou značkou 5 C 123/2015 (neboť výsledek žalovanou navržených svědků se týkal obdobného jednání žalobce a) a žalobce b), kterého se měli dopustit na stejném místě ve stejnou dobu).
18. Mezi účastníky řízení bylo nesporným, že pracovní smlouvou ze dne 27. 8. 1997 byl mezi **žalobcem a)** a žalovanou založen pracovní poměr, v němž měl žalobce postavení zaměstnance a žalovaná postavení zaměstnavatele, přičemž tento pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou a žalobce ke dni okamžitého zrušení pracovního poměru vykonával pro žalovanou práci XXXXX.
19. Mezi účastníky řízení nebylo sporným, že žalovaná dne 20. 2. 2015 vyhotovila listinu označenou „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“, v němž žalovaná uvedla, že **žalobce a)** se dopustil zvláště hrubého porušení povinností zaměstnance vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci, přičemž tohoto jednání se měl dopustit tím, že:
- dne 20. 2. 2015 v době od 9:25 hod. do 10:10 hod., ač měl konat práci učitele ve třídě 1 E1, se žalobce do vyučovací hodiny nedostavil,
 - téhož dne v 10:05 hod. byl zastižen v kabinetě O.V., jak s O.V. konzumuje alkoholické nápoje, kdy byl přistižen ředitelem školy R.P., bezpečnostním technikem školy a zástupcem odborové organizace pracovníků zemědělství a výživy ASO panem L.M., zástupcem ČMOS pracovníků školství panem M.D., zástupkyní ředitele školy pro teoretickou výuku paní J.K. a zástupcem ředitele školy pro odborný výcvik panem J.Š., přičemž na výzvu nadřízeného se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a nevysvětlil, proč se nezdržuje ve vyučovací hodině a neprovádí výuku,
 - budovu školy bez omluvy a bez souhlasu nadřízených opustil.
- Žalovaná žalobci sdělila, že pro výše uvedené jednání s ním okamžitě ruší pracovní poměr podle ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zákoníku práce.
20. Mezi účastníky řízení nebylo sporným, že listina označená „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ byla **žalobci a)** doručena dne 2. 3. 2015.
21. Oznámením o trvání dalšího zaměstnávání (č.l. 24. soud. spisu) je prokázáno, že **žalobce a)** dopisem ze dne 16. 3. 2015 písemně oznámil žalované, že trvá na dalším zaměstnávání.
22. Doručení oznámení **žalobce a)** žalovaná nečinila sporným.
23. Zápisem o provedené dechové zkoušce na alkohol (č. l. 52 soud. spisu sp. zn. 123/2015) je prokázáno, že dne 20. 2. 2015 byl sepsán zápis o provedené dechové zkoušce na alkohol u **žalobce a)**, ke které mělo dojít dne 20. 2. 2015 v 10:05 hod., přičemž žalobce se zkoušce odmítl podrobit. Podle tohoto záznamu kontrolu provedl R.P., ředitel školy, a L.M., technik BOZP, čemuž byli přítomni zástupci odborové organizace pan M. a pan D., a dále J.S. a J.K..
24. Na tomto místě je třeba uvést, že mezi účastníky řízení nebylo sporným, že **žalobce a)** byl žalovanou k dechové zkoušce na zjištění alkoholu dne 20. 2. 2015 vyzván, avšak dechové zkoušce se odmítl podrobit.
25. Žalovaná soudu předložila fotografie, které jsou založeny na č. l. 53-58 soud. spisu sp. zn. 123/2015, které jsou opatřeny popiskou, že se jedná o kabinet O.V. a foto bylo pořízeno dne 20. 2. 2015. Podle těchto fotografií se v kabinetě dne 20. 2. 2015 nacházely prázdné a částečně naplněné láhve od alkoholu.
26. Na tomto místě je třeba uvést, že **žalobce a)** nečinil sporným, že uvedené fotografie zachycují kabinet, jak byl uspořádán dne 20. 2. 2015.

27. Žalovaná dále soudu předložila částečnou kopii třídní knihy (č. l. 60 soud. spisu sp. zn. 123/2015), v níž je u 3. vyučovací hodiny dne 20. 2. 2015 uvedeno, že výuka nebyla odučena, neboť vyučující se nedostavil.
28. Podle zprávy Z.K. (č. l. 118 soud. spisu sp. zn. 123/2015): Jedná se o zprávu, kterou vypracoval Z.K. dne 16. 3. 2017. Podle této zprávy v 10:20 hod. volal **žalobce a)**, že má od ošetřující ORL lékařky, u které byl dle vlastního sdělení dne 17. 2. 2015, nařízeno docházet na inhalace v pracovní neschopnosti. Vzhledem k tomuto sdělení byla vystavena pracovní neschopnost s tím, že žalobce sdělil, že pro potvrzení o pracovní neschopnosti si do konce ordinační doby, která byla v 11:00 hod., nestihne dojít a zastaví se až v pondělí 23. 2. 2015. Z.K. uvedl, že se žalobce osobně nemluvil. Z.K. dále uvedl, že neví, zdali žalobce měl smlouvenou schůzku, neboť toto si pacienti projednávají se sestrou.
29. Listinou o jmenování (č. l. 83 soud. spisu sp. zn. 123/2015) je prokázáno, že R.P. byl od 1. 1. 2014 jmenován ředitelem žalované, a to na dobu šesti let.
30. Směrnicí (č. l. 104 soud. spisu sp. zn. 123/2015) je prokázáno, že žalovaná dne 19. 3. 2012 vydala směrnici, podle které zaměstnanci jsou povinni podrobit se kontrole, zda nejsou pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, přičemž tyto kontroly je oprávněn provádět ředitel školy, zástupce ředitele, vedoucí ekonomického úseku, vedoucí školní jídelny, vedoucí úseku údržby, vedoucí učitel OV, přičemž každé kontrole musí být přítomen technik BOZP, který o provedené kontrole provede zápis. Podle této směrnice žalovaná porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti považuje za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně, což může být důvodem k okamžitému zrušení pracovního poměru. Podle této směrnice odmítnutí kontroly dechovou zkouškou nebo vyšetření, zda pracovník není pod vlivem návykové látky, je považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně.
31. Zápisem z pedagogické rady (č. l. 126 - 127 soud. spisu sp. zn. 123/2015) a seznamem přítomných pracovníků (č. l. 128 - 129 soud. spisu sp. zn. 123/2015) je prokázáno, že **žalobce a)** byl dne 26. 1. 2015 seznámen se směrnicí pro vykonávání kontrol na alkohol.
32. Výsledkem svědka O.V. (svědek byl vyslechnut v době před spojením věcí) je prokázáno: **Žalobce a)** dne 20. 2. 2015 nejevil známky opilosti., byl orientovaný, na komunikaci se svědkem reagoval přiléhavě.
33. Mezi účastníky řízení bylo nesporným, že pracovní smlouvou ze dne 17. 9. 2004 byl mezi **žalobcem b)** a žalovanou založen pracovní poměr, v němž měl žalobce postavení zaměstnance a žalovaná postavení zaměstnavatele, přičemž pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou a žalobce vykonával pro žalovanou práci XXXXX.
34. Mezi účastníky řízení nebylo sporným, že žalovaná dne 20. 2. 2015 vyhotovila listinu označenou „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“, v němž žalovaná uvedla, že **žalobce b)** se dopustil zvlášť hrubého porušení zaměstnance vyplývající z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci, přičemž tohoto jednání se měl dopustit tím, že:
- a) dne 20. 2. 2015 v době od 8,35 hod. do 10,10 hod., ač měl konat práci učitele ve třídě 1M0, se žalobce do vyučovací hodiny nedostavil,
 - b) téhož dne v 10,05 hod. byl zastižen ve svém kabinetě, jak společně s J.K. konzumuje alkoholické nápoje, kdy byl přistižen ředitelem školy R.P., bezpečnostním technikem školy a zástupcem odborové organizace pracovníků zemědělství a výživy ASO panem L.M., zástupcem ČMOS pracovníků školství panem M.D., zástupkyní ředitele školy pro teoretickou výuku paní J.K. a zástupcem ředitele školy pro odborný výcvik panem J.Š., přičemž na výzvu nadřízeného se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a nevysvětlil, proč se nezdržuje ve vyučovací hodině a neprovádí výuku, a
 - c) budovu školy bez omluvy a bez souhlasu nadřízených opustil.
35. Žalovaná **žalobci b)** sdělila, že pro výše uvedené jednání s ním okamžitě ruší pracovní poměr podle ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zákoníku práce.

36. Mezi účastníky řízení nebylo sporným, že listina označená „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ byla **žalobci b)** doručena dne 2. 3. 2015.
37. Oznámením o trvání dalšího zaměstnávání (č. l. 6, 2. str. soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) a podacím lístkem (č. l. 7 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že **žalobce b)** dne 22. 4. 2015 písemně oznámil žalované, že trvá na dalším zaměstnávání, přičemž tato písemnost byla dána k poštovní přepravě dne 23. 4. 2015.
38. Doručení oznámení **žalobce b)** žalovaná nečinila sporným.
39. Zápisem o provedené dechové zkoušce na alkohol (č. l. 24 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že dne 20. 2. 2015 byl sepsán zápis o provedené dechové zkoušce na alkohol u **žalobce b)**, ke které mělo dojít dne 20. 2. 2015 v 10,05 hod., přičemž žalobce se zkoušce odmítl podrobit. Podle tohoto záznamu kontrolu provedl R.P., ředitel školy, a L.M., technik BOZP, čemuž byli přítomni zástupci odborové organizace pan M. a pan D., a dále J.S. a J.K..
40. Na tomto místě je třeba uvést, že mezi účastníky řízení nebylo sporným, že **žalobce b)** byl žalovanou k dechové zkoušce na zjištění alkoholu dne 20. 2. 2015 vyzván, avšak dechové zkoušce se odmítl podrobit.
41. Písemným sdělením ze dne 20. 2. 2015 (č.l. 25 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že dva žáci školy písemně sdělili řediteli školy, že **žalobce b)** dne 19. 2. 2015 přišel do vyučovací hodiny pozdě, v silně podnapilém stavu, neučil, byl vulgární a do 9. vyučovací hodiny nedorazil vůbec.
42. Žalovaná soudu předložila fotografie, které jsou založeny na č. l. 26–28 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015, které jsou opatřeny popiskou, že se jedná o kabinet O.V. a foto bylo pořízeno dne 20. 2. 2015. Podle těchto fotografií se v kabinetě dne 20. 2. 2015 nacházely prázdné a částečně naplněné lahve od alkoholu.
43. Na tomto místě je třeba uvést, že **žalobce b)** nečinil sporným, že uvedené fotografie zachycují jeho kabinet, jak byl uspořádán dne 20. 2. 2015.
44. Žalovaná dále soudu předložila částečnou kopii třídní knihy, v níž je u 2. a 3. vyučovací hodiny dne 20. 2. 2015 uvedeno, že vyučovací hodiny nebyly odučeny pro nepřítomnost vyučujícího.
45. Podle lékařského potvrzení (č. l. 47 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015): Jedná se o lékařské potvrzení, které vystavil J.V. dne 14. 3. 2016, podle něhož byla **žalobci b)** dne 20. 2. 2015 „vystavena pracovní neschopnost“ od 19. 2. 2015, která však k žádosti žalobce byla „zrušena“.
46. Touto zprávou je tedy prokázáno, že **žalobce b)** dne 20. 2. 2015 nebyl J.V. uznán práce neschopným.
47. Listinou o jmenování (č. l. 54 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že R.P. byl od 1. 1. 2014 jmenován ředitelem žalované, a to na dobu šesti let.
48. Směrnicí (č. l. 80 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že žalovaná dne 19. 3. 2012 vydala směrnici, podle které zaměstnanci jsou povinni podrobit se kontrole, zda nejsou pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, přičemž tyto kontroly je oprávněn provádět ředitel školy, zástupce ředitele, vedoucí ekonomického úseku, vedoucí školní jídelny, vedoucí úseku údržby, vedoucí učitel OV, přičemž každé kontrole musí být přítomen technik BOZP, který o provedené kontrole provede zápis. Podle této směrnice žalovaná porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti považuje za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně, což může být důvodem k okamžitému zrušení pracovního poměru. Podle této směrnice odmítnutí kontroly dechovou zkouškou nebo vyšetření, zda pracovník není pod vlivem návykové látky, je považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně.
49. Zprávou J.V.(č. l. 98 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že není běžnou praxí v ambulanci tohoto lékaře, aby zdravotní sestra odkazovala pacienty k ošetření na jinou dobu. Touto zprávou je prokázáno, že **žalobce b)** dne 19. 2. 2015 nebyl odkázán zdravotní sestrou k ošetření na druhý den a k tomuto odkázání nedošlo ani dne 20. 2. 2015 v ranních hodinách na dobu pozdější. Touto zprávou

je prokázáno, že žalobce se k ošetřujícímu lékaři dostavil dne 20. 2. 2015 okolo 11,30 hod., kdy bylo vyhotoveno potvrzení o jeho pracovní neschopnosti, které následně bylo zrušeno. Touto zprávou je prokázáno, že žalobce byl uznán dočasně práce neschopným v období od 25. 2. 2015 do 11. 5. 2015 včetně.

50. Popisem práce zaměstnance O.V. (č. l. 101 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že žalobce byl dne 2. 1. 2014 mj. poučen, že je povinen podrobit se vyšetření ke zjištění, zda je pod vlivem alkoholu nebo jiného omamného prostředku, přičemž pokyn k vyšetření je oprávněn dát mj. i ředitel školy.
51. Zápisem z pedagogické rady (č. l. 103 – 104 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) a seznamem přítomných pracovníků (č. l. 105 – 106 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015) je prokázáno, že **žalobce b)** byl dne 26. 1. 2015 seznámen se směnicí pro vykonávání kontrol na alkohol.
52. Výslechem svědka J.V. je prokázáno: **Žalobce b)** J.V. navštívil dne 20. 2. 2015 jako svého ošetřujícího lékaře a stěžoval si na bolesti v krku, pokašlávání, s tím, že nemůže učit. J.V. žalobce prohlédl, zjistil, že je nemocný a že nemůže vykonávat práci učitele, a proto jej uznal od 19. 2. 2015 dočasně práce neschopným. Při vyšetření, kdy mj. prohlédl hrdlo žalobce a poslechem vyšetřil jeho dýchání, necítil ze žalobce zápach alkoholu. Za souhlasu žalobce dne 23. 2. 2015 byla pracovní neschopnost od počátku stornována.
53. Po vrácení věci soudu I. stupně žalovaná k prokázání svých tvrzení navrhla vyslechnout svědky: J.K., L.M., M.D., J.Š., J.T., V.V., R.S. a zajistit výpis z evidenční karty řidiče žalobce a) a žalobce b), a dále navrhla účastnickou výpověď R.P..
54. Výslechem svědkyně J.K. je prokázáno, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 v budově školy na ni působil, že je pod vlivem alkoholu a žalobce b) se doznal, že alkohol požil.
55. Výslechem svědkyně R.S. není prokázáno ničeho k požití alkoholu žalobcem a) či žalobcem b) v budově školy dne 20. 2. 2015.
56. Výslechem svědka L.M. je prokázáno, že v místnosti, v níž se žalobce a) a žalobce b) nacházeli v době, kdy byli vyzváni ke kontrole dechové zkoušky na alkohol, bylo cítit alkoholické výpary a žalobce a) a žalobce b) vypadali „pod vlivem“.
57. Výpovědí svědka M.D. je prokázáno, že žalobce b) uvedl, že „měl svátek a že popil“, přičemž svědek vyhodnotil, že jak žalobce a), tak žalobce b) byli pod vlivem alkoholu.
58. Výpovědí svědka J.Š. je prokázáno, že žalobce b) se v předmětný den doznal k požití alkoholu.
59. Podle zprávy Magistrátu města Prostějova, Odbor dopravy (č. l. 339 soud. spisu sp. zn. 5 C 123/2015), **žalobce a)** má v evidenční kartě řidiče 3 záznamy, přičemž první z nich je z r. 2016, přičemž všechny záznamy jsou bez vztahu k nyní projednávané věci.
60. Podle zprávy Městského úřadu Valašské Meziříčí (č. l. 300 soud. spisu sp. zn. 5 C 151/2015), má **žalobce b)** v evidenční kartě řidiče 1 záznam, a to z roku 2020, který je bez vztahu k nyní projednávané věci.
61. Podle ust. § 106 odst. 4 zák. č. 262/2006 Sb., každý zaměstnanec je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví fyzických osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání, případně opomenutí při práci. Znalost základních povinností vyplývajících z právních a ostatních předpisů a požadavku zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je nedílnou a trvalou součástí kvalifikačních předpokladů zaměstnance. Zaměstnanec je povinen e) nepožívat alkoholické nápoje a nezneužívat jiné návykové látky na pracovištích zaměstnavatele a v pracovní době i mimo tato pracoviště nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště zaměstnavatele a nekouřit na pracovištích a v jiných prostorách, kde jsou účinkům kouření vystaveni také nekuřáci. Zákaz požívání alkoholických nápojů se nevztahuje na zaměstnance, kteří pracují v nepříznivých mikroklimatických podmínkách, pokud požívají pivo se

sníženým obsahem alkoholu a na zaměstnance, u nichž požívání těchto nápojů je součástí plnění pracovních úkolů nebo je s plněním těchto úkolů obvykle spojeno.

62. Podle ust. § 55 odst. 1 písm. b/ z. č. 262/2006 Sb., zaměstnavatel může výjimečně pracovní poměr okamžitě zrušit jen tehdy, poruší-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.
63. Podle ust. § 60 zák. č. 262/2006 Sb., v okamžitém zrušení pracovního poměru musí zaměstnavatel i zaměstnanec skutkově vymezit jeho důvod tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Uvedený důvod nesmí být dodatečně měněn. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží.
64. Podle ust. § 72 zák. č. 262/2006 Sb., neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou, může jak zaměstnavatel, tak zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.
65. Podle rozhodnutí NS ČR ve věci sp. zn. 21 Cdo 1228/99: „*Při hodnocení stupně intenzity porušení pracovní kázně není soud vázán tím, jak zaměstnavatel ve svém pracovním řádu (nebo jiném interním předpise) hodnotí určité jednání zaměstnance.*“.
66. Podle rozhodnutí NS ČR ve věci sp. zn. 21 Cdo 1080/2000: „*Zákon nestanoví, z jakých hledisek má soud vycházet při posuzování, zda zaměstnanec porušil pracovní kázeň méně závažně, závažně nebo zvlášť hrubým způsobem. V zákoníku práce ani v ostatních pracovněprávních předpisech nejsou pojmy „méně závažné porušení pracovní kázně“, „závažné porušení pracovní kázně“ a „porušení pracovní kázně zvlášť hrubým způsobem“ definovány, přičemž na jejich vymezení závisí možnost a rozsah postihu zaměstnance za porušení pracovní kázně. Vymezení hypotézy právní normy tedy závisí v každém konkrétním případě na úvaze soudu; soud může přiblížnout při zkoumání intenzity porušení pracovní kázně k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postoji k plnění pracovních úkolů, k době a k intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení pracovní kázně pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnanci škodu apod. Zákon zde ponechává soudu širokou možnost uvážení, aby rozhodnutí o platnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením nebo výpovědí odpovídalo tomu, zda po zaměstnavateli lze spravedlivě požadovat, aby pracovní poměr zaměstnance u něj nadále pokračoval.*“.
67. Podle rozhodnutí NS ČR ve věci sp. zn. 21 Cdo 1838/2008: „*Okamžité zrušení pracovního poměru podle § 53 odst. 1 písm. b/ zákoníku práce je ve srovnání s rozvázáním pracovního poměru výpovědí podle ust. § 46 odst. 1 písm. f/ v části věty před středníkem zákoníku práce výjimečným opatřením. K okamžitému zrušení pracovního poměru podle tohoto ustanovení proto může zaměstnavatel přistoupit jen tehdy, jestliže okolnosti případu odůvodňují závěr, že po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance zaměstnával až do uplynutí výpovědní doby.*“.
68. Z takto provedeného dokazování soud zjistil níže uvedený skutkový stav týkající se **žalobce a)**.
69. Pracovní smlouvou ze dne 27. 8. 1997 byl mezi **žalobcem a)** a žalovanou založen pracovní poměr, v němž měl žalobce postavení zaměstnance a žalovaná postavení zaměstnavatele. Na základě této pracovní smlouvy vykonával žalobce pro žalovanou od 26. 6. 2014 práci učitele. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Žalovaná dne 19. 3. 2012 vydala směrnici pro vykonávání kontrol, zda zaměstnanec není mj. pod vlivem alkoholu, přičemž vykonat tuto kontrolu byl mj. oprávněn ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. V této směrnici bylo stanoveno, že porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti bude považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně s tím, že porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti může být důvodem k okamžitému zrušení pracovního poměru. V této směrnici bylo stanoveno, že odmítnutí kontroly dechovou zkouškou či odmítnutí vyšetření, zda pracovník není pod vlivem návykové látky, bude považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně. V rámci pedagogické rady, která se konala dne 26. 1. 2015 a které se žalobce účastnil, byli zaměstnanci žalované, a tedy i žalobce, seznámeni se směrnici pro vykonávání kontrol ze dne 19. 3. 2012, zda zaměstnanec není pod vlivem alkoholu. Dne 20. 2. 2015 byl žalobce uznán lékařem K.zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, a to na základě doporučení

odborné lékařky ORL ze dne 17. 2. 2015. Dne 20. 2. 2015 byl žalobce v kabinetě svého kolegy O.V., který na žalobci nepozoroval stav ovlivnění alkoholickými nápoji. Dne 20. 2. 2015 byl žalobce v pracovní době zastižen v kabinetě svého kolegy, v němž se nacházely zčásti prázdné a zčásti naplněné lahve od alkoholu. Dne 20. 2. 2015 vyhotovil ředitel žalované listinu označenou „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“, přičemž zvlášť hrubé porušení povinnosti zaměstnance vyplývající z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci, žalovaná spatřovala v tom, že se žalobce dne 20. 2. 2015 nedostavil v době od 9:25 hod. do 10:10 hod. do vyučovací hodiny, která mu byla nařízena, konzumoval v pracovní době na pracovišti alkohol, odmítl se podrobit dechové zkoušce a budovu školy, ač měl vyučovat další dvě hodiny, bez souhlasu nadřízených opustil. Listina označená „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ podepsaná ředitelem školy byla žalobci doručena dne 2. 3. 2015, přičemž žalobce písemně dopisem ze dne 16. 3. 2015 sdělil žalované, že s okamžitým zrušením pracovního poměru nesouhlasí a trvá na svém dalším zaměstnávání. Dne 20. 2. 2015 v 10:20 hod. žalobce telefonicky kontaktoval svého ošetřujícího lékaře, který na základě sdělení žalobce uznal žalobce dočasně práce neschopným a vystavil potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti.

70. Po provedeném dokazování byla žaloba **žalobce a)** shledána důvodnou.

71. Mezi **žalobcem a)** a žalovanou byl pracovní smlouvou založen pracovní poměr, přičemž pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou a žalobce pro žalovanou vykonával práci učitele. Žalobce byl písemně seznámen s tím, na co je pamatováno v ust. § 106 odst. 4 písm. e/ z. č. 262/2006 Sb., tedy, že mj. na pracovišti nesmí požívat mj. alkoholické nápoje a na pracoviště nesmí pod jejich vlivem vstupovat. Žalobce byl poučen, že zaměstnavatel je oprávněn dodržování tohoto pravidla kontrolovat, a to mj. i prostřednictvím zařízení, které zjišťuje přítomnost alkoholu v dechu vyšetřované osoby, přičemž tuto kontrolu je oprávněn provést ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. Žalobce byl upozorněn, že je povinen se této kontrole podrobit, přičemž odmítnutí kontroly bude považováno za zvlášť hrubé porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci a zaměstnavatel toto může vyhodnotit jako stav, pro který je oprávněn se zaměstnancem okamžitě zrušit pracovní poměr ve smyslu ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zák. č. 262/2006 Sb. Okamžité zrušení pracovního poměru podle ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zák. č. 262/2006 Sb. je výjimečným opatřením, před jehož užitím je zaměstnavatel povinen posoudit, zda zaměstnanec porušil pracovní kázeň méně závažně, závažně nebo zvlášť hrubým způsobem. Bylo na žalované, aby prokázala, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a že v budově školy alkoholické nápoje skutečně konzumoval. Odmítnutí dechové zkoušky na přítomnost alkoholu žalobcem a) dne 20. 2. 2015 je mezi žalobcem a) a žalovanou je nesporné. Výpověďmi svědků není prokázáno, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 v budově školy alkoholické nápoje skutečně konzumoval. Svědek O.V. vyloučil, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 jevil známky opilosti, žalobce a) hodnotil jako orientovaného s tím, že na komunikaci se svědkem reagoval přiléhavě. Výpověď svědkyně J.K., R.S., L.M., M.D., J.Š., J.T. a V.V. byly ve vztahu k žalobci a) ohledně konzumování alkoholických nápojů žalobcem a) v budově školy příliš obecné. Žádný ze svědků nepotvrdil, že žalobce a) 20. 2. 2015 alkoholické nápoje v budově školy konzumoval, a pokud uváděli, že jevil známky opilosti, bylo to jejich subjektivní hodnocení, které vycházelo z chování žalobce a), přičemž toto hodnocení žalobce a) svědky bylo natolik neurčité a obecné, že není možno jednoznačně dospět k závěru, že žalobce a) 20. 2. 2015 v budově školy alkoholické nápoje konzumoval, a již vůbec nelze dospět k závěru o rozsahu ovlivnění žalobce a) alkoholem dne 20. 2. 2015.

72. Co se týká zbylých dvou důvodů uvedených v okamžitém zrušení pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015, a to „...*nevykonával jste přidělenou práci*“ a „*následně jste v pracovní době svévolně opustil pracoviště*“, je třeba k tomu uvést (shodně se závěrem odvolacího soudu), že **žalobce a)** byl dne 20. 2. 2015 uznán

K.zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, a proto nebyl povinen konat práci ani se zdržovat v budově školy.

73. K určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru se **žalobcem a)** jednoduše shrnuto:

- 1) žalovaná se žalobcem a) okamžitě zrušila pracovní poměr pro důvody:
 - a) že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu,
 - b) že konzumoval alkohol v pracovní době na pracovišti,
 - c) že nevykonával přidělenou práci a v pracovní době svévolně pracoviště opustil,
- 2) žalobce a) dne 20. 2. 2015 se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, kterou žalovaná hodnotí jako zvlášť hrubé porušení pracovní kázně (s čímž byl žalobce a) srozuměn). Odmítnutí dechové zkoušky je možno posoudit jako porušení pracovních povinností, avšak pouhé odmítnutí dechové zkoušky bez dalšího nelze považovat za porušení pracovních povinností zvlášť závažným způsobem (srovnej shodně rozhodnutí KS v Brně č. j. 49 Co 336/2017-193 ze dne 29. 11. 2018),
- 3) žalovaná neprokázala, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 konzumoval v budově školy alkoholické nápoje (pokud by snad závěr o konzumování alkoholických nápojů žalobcem a) v budově školy měl soud činit z výpovědí svědků o tom, že z chování žalobce a) nabyli dojmu, že je pod vlivem alkoholu, přesto nelze dojít k závěru, že žalobce a) porušil pracovní kázeň zvlášť hrubým způsobem, neboť ani pozitivní zjištění o tom, že zaměstnanec je pod vlivem alkoholických nápojů, nemusí vždy bez dalšího znamenat porušení povinností takové intenzity, aby je bylo možno kvalifikovat jako závažné porušení pracovních povinností, resp. jako zvlášť závažné porušení pracovních povinností (srovnej shodně rozhodnutí KS v Brně č. j. 49 Co 336/2017-193 ze dne 29. 11. 2018),
- 4) žalobce a) se nemohl dopustit porušení pracovních povinností tím, že „nevykonával přidělenou práci a tím, že v pracovní době svévolně opustil pracoviště“, neboť žalobce a) byl dne 20. 2. 2015 uznán K.zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, a proto nebyl povinen konat práci ani zdržovat se v budově školy, přičemž při hodnocení dané věci nebylo významné, že žalobce a) se nachází v postavení učitele, neboť tato argumentace soudu I. stupně byla již v minulosti soudem odvolacím odmítnuta, a z provedeného dokazování nelze dojít k závěru, že pouhé odmítnutí dechové zkoušky je třeba považovat za porušení pracovních povinností zvlášť závažným způsobem. Z provedeného dokazování nevyplynulo „další“, pro které by jednání žalobce a) (odmítnutí dechové zkoušky na alkohol) mohlo být považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně (za což by mohlo být považováno např. opakované projednávání obdobného jednání zaměstnavatele se zaměstnancem bez jeho nápravy, špatný postoj zaměstnance k plnění pracovních úkolů pro toto opakované jednání, negativní důsledky tohoto jednání pro zaměstnavatele, způsobení škody tímto jednáním apod.). Na tomto závěru nemohly ničeho změnit ani předložené fotografie (neboť není zřejmé, co bylo obsahem lahví), ani záznamy řidiče (neboť se nevážou k projednávánému porušení pracovních povinností).

74. Z takto provedeného dokazování soud zjistil níže uvedený skutkový stav ve vztahu **k žalobci b)**.

75. Pracovní smlouvou ze dne 17. 9. 2004 byl mezi **žalobcem b)** a žalovanou založen pracovní poměr, v němž měl žalobce postavení zaměstnance a žalovaná postavení zaměstnavatele. Touto pracovní smlouvou se žalobce zavázal vykonávat pro žalovanou práci učitele. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Žalovaná dne 19. 3. 2012 vydala směrnici pro vykonávání kontrol, zda zaměstnanec není mj. pod vlivem alkoholu, přičemž vykonat tuto kontrolu byl mj. oprávněn ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. V této směrnici bylo stanoveno, že porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti bude považovat za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně s tím, že porušení zákazu požívání alkoholických nápojů na pracovišti může být důvodem k okamžitému zrušení pracovního poměru. V této směrnici bylo stanoveno pravidlo, že odmítnutí kontroly dechovou zkouškou či odmítnutí vyšetření, zda pracovník není pod vlivem návykové látky, bude považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně. Žalobce byl v rámci popisu práce dne 2. 1. 2014 písemně seznámen s tím, že je povinen podrobit se vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, přičemž byl současně seznámen s tím, že uvedenou kontrolu může provést mj.

i ředitel školy. V rámci pedagogické rady, která se konala dne 26. 1. 2015 a které se žalobce účastnil, byli zaměstnanci žalované, a tedy i žalobce, seznámeni se směrnicí pro vykonávání kontrol ze dne 19. 3. 2012, zda zaměstnanec není pod vlivem alkoholu. Dne 20. 2. 2015 si dva žáci školy stěžovali, že žalobce dne 19. 2. 2015 byl ve výuce pod vlivem alkoholu. Dne 20. 2. 2015 byl žalobce v pracovní době zastížen ve svém kabinetě, v němž se nacházely zčásti prázdné a zčásti naplněné lahve od alkoholu. Dne 20. 2. 2015 byl žalobce ředitelem školy za přítomnosti technika BOZP a dalších osob vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, což odmítl. Ke dni 20. 2. 2015 žalobce b) nebyl uznán dočasně práce neschopným, neboť žalobce b) dne 20. 2. 2015 nebyl zdravotně způsobilým k výkonu práce, když ošetřující lékař po provedeném vyšetření dospěl k závěru, že je na místě uznat žalobce b) dočasně práce neschopným. Dne 20. 2. 2015 vyhotovil ředitel žalované listinu označenou „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“, přičemž zvlášť hrubé porušení povinnosti zaměstnance vyplývající z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci, žalovaná spatřovala v tom, že žalobce dne 20. 2. 2015, ač byl povinen výukou do vyučovací hodiny se nedostavil, dne 20. 2. 2015 v 10,05 hod. se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a dne 20. 2. 2015 budovu školy bez omluvy a bez souhlasu nadřízených opustil. Listina označená „Okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ podepsaná ředitelem školy byla žalobci doručena dne 2. 3. 2015, přičemž žalobce písemně dne 22. 4. 2015 sdělil žalované, že s okamžitým zrušením pracovního poměru nesouhlasí a trvá na svém dalším zaměstnávání.

76. Po provedeném dokazování byla žaloba **žalobce b)** shledána důvodnou.

77. Mezi **žalobcem b)** a žalovanou byl pracovní smlouvou založen pracovní poměr, přičemž pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou a žalobce pro žalovanou vykonával práci učitele. Žalobce byl písemně seznámen s tím, na co je pamatováno v ust. § 106 odst. 4 písm. e/ zák. č. 262/2006 Sb., tedy že mj. na pracovišti nesmí požívat mj. alkoholické nápoje a na pracoviště nesmí pod jejich vlivem vstupovat. Žalobce byl poučen, že zaměstnavatel je oprávněn dodržování tohoto pravidla kontrolovat, a to mj. i prostřednictvím zařízení, které zjišťuje přítomnost alkoholu v dechu vyšetřované osoby, přičemž tuto kontrolu je oprávněn provést ředitel školy za přítomnosti technika BOZP. Žalobce byl upozorněn, že je povinen se této kontrole podrobit, přičemž odmítnutí kontroly bude považováno za zvlášť hrubé porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci a zaměstnavatel toto může vyhodnotit jako stav, pro který je oprávněn se zaměstnancem okamžitě zrušit pracovní poměr ve smyslu ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zák. č. 262/2006 Sb. Žalobce dne 20. 2. 2015 přesto kontrolu, kterou dne 20. 2. 2015 prováděly oprávněné osoby, tj. ředitel školy za přítomnosti technika BOZP, odmítnul. Okamžité zrušení pracovního poměru podle ust. § 55 odst. 1 písm. b/ zák. č. 262/2006 Sb. je výjimečným opatřením, před jehož užitím je zaměstnavatel povinen posoudit, zda zaměstnanec porušil pracovní kázeň méně závažně, závažně nebo zvlášť hrubým způsobem. Bylo na žalované, aby prokázala, že žalobce b) dne 20. 2. 2015 se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a že v budově školy alkoholické nápoje skutečně konzumoval. Odmítnutí dechové zkoušky na přítomnost alkoholu žalobcem b) dne 20. 2. 2015 bylo mezi žalobcem b) a žalovanou nesporným. Výpověďmi svědků J.K., L.M., M.D. je prokázáno, že žalobce b) se doznal k požití alkoholu, nicméně výsledkem svědka J.V. je prokázáno, že ošetřující lékař při vyšetření žalobce b) prohlížel mj. i hrdlo žalobce b) a poslechem vyšetřil jeho dýchání, přičemž ze žalobce b) zápach alkoholu necítil. Pokud tedy žalobce b) se k požití alkoholu v budově školy dne 20. 2. 2015 doznal, muselo jít o nepatrné požití alkoholu, když jeho ošetřující lékař téhož dne (v době okolo 11:30 hod.) ze žalobce zápach alkoholu necítil, ač mu prohlížel hrdlo a poslechem vyšetřoval jeho dýchání.

78. Co se týká zbylých dvou důvodů uvedených v okamžitém zrušení pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015, a to „...*nevykonával jste přidělenou práci*“ a „*následně jste v pracovní době svévolně opustil pracoviště*“, je třeba uvést, že **žalobce b)** byl dne 20. 2. 2015 uznán J.V. zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce. Byť pracovní neschopnost byla ošetřujícím lékařem po dohodě se žalobcem dne 23. 2. 2015 „stornována“, přesto výsledkem ošetřujícího lékaře bylo prokázáno, že žalobce dne 20. 2. 2015 nebyl zdravotně způsobilým k výkonu práce, když ošetřující lékař po provedeném vyšetření dospěl k závěru, že je namístě uznat žalobce dočasně práce neschopným. I kdyby tento závěr nebyl závěrem správným,

nelze dojít k závěru, že ojedinělé nevykonání přidělené práce a následné opuštění pracoviště je možno hodnotit jako zvlášť hrubé porušení pracovní kázně, na což by bylo třeba reagovat výjimečným opatřením, tedy okamžitým zrušením pracovního poměru.

79. K určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru se **žalobcem b)** jednoduše shrnuto:

- 1) žalovaná se žalobcem b) okamžitě zrušila pracovní poměr pro důvody,
 - a) že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu,
 - b) že konzumoval alkohol v pracovní době na pracovišti,
 - c) že nevykonával přidělenou práci a v pracovní době svévolně pracoviště opustil,
- 2) žalobce b) dne 20. 2. 2015 se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, kterou žalovaná hodnotí jako zvlášť hrubé porušení pracovní kázně (s čímž byl žalobce b) srozuměn). Odmítnutí dechové zkoušky je možno posoudit jako porušení pracovních povinností, avšak pouhé odmítnutí dechové zkoušky bez dalšího nelze považovat za porušení pracovních povinností zvlášť závažným způsobem (srovnej shodně rozhodnutí KS v Brně č. j. 49 Co 337/2017-152 ze dne 7. 12. 2018),
- 3) žalovaná prokázala, že žalobce b) dne 20. 2. 2015 konzumoval v budově školy alkoholické nápoje, avšak s ohledem na výslech svědka J.V. nelze dojít k závěru, že žalobce b) porušil pracovní kázeň zvlášť hrubým způsobem (když se muselo jednat o minimální konzumaci alkoholu, neboť ošetřující lékař dne 20. 2. 2015 v 11:30 hod. ze žalobce b) při vyšetření hrdla a dýchání žalobce b) alkohol z dechu žalobce b) necítil), neboť ani pozitivní zjištění o tom, že zaměstnanec je pod vlivem alkoholických nápojů, nemusí vždy bez dalšího znamenat porušení povinností takové intenzity, aby je bylo možno kvalifikovat jako závažné porušení pracovních povinností, resp. jako zvlášť závažné porušení pracovních povinností (srovnej shodně rozhodnutí KS v Brně č. j. 49 Co 337/2017-152 ze dne 7. 12. 2018),
- 4) žalobce b) se nemohl dopustit porušení pracovních povinností tím, že „nevykonával přidělenou práci“ a tím, že „v pracovní době svévolně opustil pracoviště“, neboť žalobce b) dne 20. 2. 2015 nebyl zdravotně způsobilým k výkonu práce (jak je prokázáno výslechem svědka J.V.), a proto nebyl povinen konat práci ani zdržovat se v budově školy, přičemž při hodnocení dané věci nebylo významné, že žalobce b) se nachází v postavení učitele, neboť tato argumentace soudu I. stupně byla již v minulosti soudem odvolacím odmítnuta, a z provedeného dokazování nevyplynuly žádné okolnosti, na základě kterých by bylo možno dojít k závěru, že odmítnutí dechové zkoušky a konzumace alkoholu dosáhlo takové intenzity porušení pracovních povinností, aby je bylo možno kvalifikovat jako zvlášť závažné porušení pracovních povinností. Z provedeného dokazování nevyplynulo „další“, pro které by jednání (odmítnutí dechové zkoušky na alkohol a konzumace alkoholu v budově školy) mohlo být považováno za zvlášť hrubé porušení pracovní kázně (za což by mohlo být považováno opakované projednávání obdobného jednání zaměstnavatele se zaměstnancem bez jeho nápravy, špatný postoj zaměstnance k plnění pracovních úkolů pro toto jednání, negativní důsledky tohoto jednání, způsobení škody tímto jednáním apod.). Na tomto závěru nemohlo ničeho změnit ani oznámení žáků (neboť zachycuje subjektivní hodnocení stavu vyučujícího a toto jimi tvrzené porušení pracovních povinností zaměstnavatel se zaměstnancem neprojednal), ani předložené fotografie (neboť není zřejmé, co bylo obsahem lahvi), ani záznamy řidiče (neboť se nevážou k projednávanému porušení pracovních povinností).

80. Okamžité zrušení pracovního poměru podle ust. § 55 odst. 1 písm. b) zák. č. 262/2006 Sb. je výjimečným opatřením, před jehož užitím je zaměstnavatel povinen posoudit, zda zaměstnanec porušil pracovní kázeň méně závažně, závažně nebo zvlášť hrubým způsobem. Při hodnocení stupně intenzity porušení pracovní kázně není soud vázán tím, jak je zaměstnavatel hodnotí ve svém pracovním řádu (viz rozhodnutí NS ČR ve věci sp. zn. 21 Cdo 1228/99). Soud tedy nebyl vázán tím, jak žalovaná ve svém pracovním řádu hodnotí odmítnutí podrobit se dechové zkoušce na zjištění přítomnosti alkoholu v dechu. Odmítnutí dechové zkoušky pouze znamená, že má za to, že osoba, v dané věci žalobce a) a žalobce b), která dechovou zkoušku na přítomnost alkoholu odmítla, je pod vlivem alkoholu (ust. § 16 odst. 5 zák. č. 379/2005 Sb. ve znění účinném do 31. 5. 2017). Odmítnutí

dechové zkoušky však automaticky neznamená, že vyšetřovaná osoba, v tomto případě žalobce a) a žalobce b), porušila pracovní kázeň zvláště hrubým způsobem. Z výpovědi žalovanou navržených svědků nelze dovodit, že žalobce a) dne 20. 2. 2015 v budově školy konzumoval alkoholické nápoje a nelze tak dovodit, že žalobce a) tímto porušil pracovní povinnosti. Provedenými důkazy je možno dojít k závěru, že žalobce b) dne 20. 2. 2015 byl v budově školy pod vlivem alkoholu, avšak nelze dojít k závěru, že toto porušení pracovních povinností žalobcem b) dosáhlo takové intenzity, jež žalovanou opravňovalo k postupu dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce, neboť výpovědi svědků byly natolik obecné, že nelze dojít k závěru, zda žalobce b) porušil pracovní kázeň méně závažně, závažně nebo zvláště hrubým způsobem, zvláště když ošetřující lékař žalobce b), který žalobce b) vyšetřil téhož dne krátce po uvedeném jednání (přibližně v 11:30 hod.), na žalobci b) ovlivnění alkoholem nepozoroval a toto nezjistil ani z dechu žalobce b).

81. Odmítnutí podrobit se dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, byť jej žalovaná ve svém pracovním řádu hodnotí jako zvláště hrubé porušení pracovních povinností, nelze bez dalšího za zvláště hrubé porušení pracovních povinností považovat, zvláště když u žalobce a) nebylo prokázáno, že dne 20. 2. 2015 v budově školy konzumoval alkoholické nápoje, a v případě žalobce b) nebylo prokázáno, jak byl alkoholickými nápoji ovlivněn, resp. je možno dojít k závěru, že konzumace alkoholu žalobcem b) byla minimální – viz výsledek svědka J.V.- (při tomto hodnocení nebylo možno přehlédnout, že soud I. stupně již ve svých prvních rozsudcích v těchto věcech dospěl k závěru, že odmítnutí podrobit se kontrole na alkohol je zvláště hrubým porušením pracovní kázně, a to s ohledem na výkon práce žalobce a) a žalobce b), kteří u žalované vykonávali práci učitele a mají být žákům vzorem, a nikoli jim dávat návod, jak pravidla s možným nepříznivým následkem obcházet, přičemž tento závěr nebyl soudem odvolacím shledán správným).
82. Vzhledem k závěrům shora uvedeným nezbylo než uzavřít, že žalovaná pracovní poměr se žalobcem a) a se žalobcem b) dne 20. 2. 2015 okamžitě zrušila bezdůvodně, a proto žalobě žalobce a) a žalobě žalobce b) vyhovět a v případě každého určit, že okamžité rozvázání pracovního poměru ze dne 20. 2. 2015 je neplatné.
83. O náhradě nákladů řízení žalobce a) a žalobce b) bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., tedy podle úspěchu ve věci.
84. Tak byla ve věci neúspěšně žalované uložena povinnost zaplatit ve věci úspěšnému žalobci a) a žalobci b) náhradu nákladů řízení.
85. Náhrada nákladů řízení **žalobce a)** je tvořena:
 - 1.) odměnou zástupce žalobce ve výši 2.500 Kč za každý účelně provedený úkon právní služby (ust. § 9 odst. 3 písm. a/, ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.), přičemž zástupce žalobce v tomto řízení učinil tyto úkony právní služby: a) převzetí a příprava zastoupení – ust. § 11 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 177/1996 Sb., b) předžalobní výzva – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., c) podání žaloby – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., d) písemné podání – replika žalobce k vyjádření žalované došla soudu dne 30. 10. 2015 – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., e) účast na jednání před soudem dne 6. 12. 2016 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., f) písemné podání došlé soudu dne 13. 2. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., g) účast na jednání před soudem dne 23. 3. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., h) účast na jednání před soudem dne 27. 4. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., i) podání odvolání proti rozhodnutí ve věci samé - ust. § 11 odst. 1 písm. k/ vyhl. č. 177/1996 Sb., j) účast na jednání odvolacího soudu dne 7. 11. 2018 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., k) účast na jednání před soudem dne 17. 1. 2019 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., l) účast na jednání před soudem dne 25. 4. 2019 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., m) písemné podání ve věci samé ze dne 6. 2. 2020 - ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., n) účast u jednání soudu dne 19. 10. 2020 - ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., o) písemné podání ve věci samé

ze dne 16. 11. 2020 - ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., p) účast na jednání před soudem dne 22. 4. 2021 - ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., q) účast na jednání před soudem dne 20. 5. 2021 - ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., r) účast na jednání před soudem dne 24. 6. 2021 (vzhledem k délce ústního jednání účtováno jako 2 úkony) - ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.,

- 2.) náhradou hotových výdajů v paušální výši 300 Kč na každý účelně provedený úkon právní služby (ust. § 13 odst. 1, 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) dle shora uvedené specifikace, tj. 19 x 300 Kč,
- 3.) náhradou cestovních výdajů v souvislosti s cestou zástupce žalobce na jednání odvolacího soudu dne 7. 11. 2018 ve výši 734,11 Kč – ust. § 13 odst. 1, 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhl. č. 463/2017 Sb. (cesta osobním vozidlem tov. zn. Škoda (Fabia), RZ: XXXXX, při vzdálenosti celkem 130 km ze sídla zástupce žalobce ke Krajskému soudu v Brně a zpět, průměrné spotřebě automobilového benzínu dle předloženého osvědčení o registraci vozidla 5,4 l/100 km, ceně automobilového benzínu (95 oktanů) dle vyhl. č. 463/2017 Sb. – 30,50 Kč/l a sazbě základní náhrady dle vyhl. č. 463/2017 Sb. - 4 Kč/km),
- 4.) náhradou za promeškaný čas cestou na jednání odvolacího soudu a zpět dne 7. 11. 2018 – ust. § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., za každou započatou půlhodinu, tj. ve výši 4 x 100 Kč,
- 5.) zaplacenými soudními poplatky z podané žaloby (2.000 Kč) a z podaného odvolání (2.000 Kč), celkem 4.000 Kč.

K položkám pod body 1.) až 4.) je dále třeba přičíst DPH ve výši 21 %. Náhrada nákladů řízení ve věci úspěšného žalobce tak celkem činí 69.744,27 Kč.

86. Soud nepřiznal žalobci a) odměnu zástupce a náhradu hotových výdajů za podání datované dne 1. 7. 2015 a došlé podepsanému soudu dne 2. 7. 2015, a to s poukazem na kritérium účelnosti vynaložených nákladů, neboť žalobce tímto podáním reagoval na výzvu soudu k odstranění vad své žaloby, přitom podstatné náležitosti žaloby měly být uvedeny již v žalobě, za kterou odměna zástupce žalobci náleží a byla soudem přiznána.

87. Náhrada nákladů řízení **žalobce b)** je tvořena:

- 1) odměnou zástupce žalobce ve výši 2.500 Kč za každý účelně provedený úkon právní služby (ust. § 9 odst. 3 písm. a/, ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.), přičemž zástupce žalobce v tomto řízení učinil tyto úkony právní služby:
 - a) převzetí a příprava zastoupení – ust. § 11 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 177/1996 Sb., b) podání žaloby – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., c) písemné podání – replika žalobce k vyjádření žalované došla soudu dne 15. 3. 2016 – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., d) účast na jednání před soudem dne 6. 12. 2016 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., e) písemné podání došlé soudu dne 16. 1. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., f) účast na jednání před soudem dne 23. 3. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., g) účast na jednání před soudem dne 27. 4. 2017 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., h) podání odvolání proti rozhodnutí ve věci samé – ust. § 11 odst. 1 písm. k/ vyhl. č. 177/1996 Sb., i) účast na jednání odvolacího soudu dne 28. 11. 2018 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., j) účast na jednání před soudem dne 14. 2. 2019 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., k) písemné podání ve věci samé došlé soudu dne 28. 2. 2019 – ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., l) účast na jednání před soudem dne 25. 4. 2019 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., m) účast na jednání před soudem dne 19. 10. 2020 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., n) účast na jednání před soudem dne 22. 4. 2021 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., o) účast na jednání před soudem dne 20. 5. 2021 – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., p) účast na jednání před soudem dne 24. 6. 2021 (vzhledem k délce ústního jednání účtovány 2 úkony) – ust. § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.,

- 2) náhradou hotových výdajů v paušální výši 300 Kč na každý účelně provedený úkon právní služby (ust. § 13 odst. 1, 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) dle shora uvedené specifikace, tj. 17 x 300 Kč,
- 3) náhradou cestovních výdajů v souvislosti s cestou zástupce žalobce na jednotlivá jednání soudu – ust. § 13 odst. 1, 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., a to osobním vozidlem tov. zn. Škoda (Octavia), RZ: XXXXX, při vzdálenosti celkem 184 km ze sídla zástupce žalobce k Okresnímu soudu v Prostějově a zpět a při průměrné spotřebě motorové nafty dle předloženého osvědčení o registraci vozidla 5,3 l/100 km cestou na jednání soudu dne 6. 12. 2016 ve výši 986 Kč (cena motorové nafty dle vyhl. č. 385/2015 Sb. – 29,50 Kč/l a sazba základní náhrady dle téže vyhlášky – 3,80 Kč/km), na jednání soudu dne 23. 3. 2017 a na jednání soudu dne 27. 4. 2017 ve výši celkem 1.990 Kč (cena motorové nafty dle vyhl. č. 440/2016 Sb. – 28,60 Kč/l a sazba základní náhrady dle téže vyhlášky – 3,90 Kč/km), dále osobním vozidlem tov. zn. Škoda (Octavia), RZ: XXXXX, při vzdálenosti celkem 184 km ze sídla zástupce žalobce k Okresnímu soudu v Prostějově a zpět a při průměrné spotřebě motorové nafty dle předloženého osvědčení o registraci vozidla 4,2 l/100 km cestou na jednání soudu dne 14. 2. 2019 a na jednání soudu dne 25. 4. 2019 ve výši celkem 2.027 Kč (cena motorové nafty dle vyhl. č. 333/2018 Sb. – 33,60 Kč/l a sazba základní náhrady dle téže vyhlášky – 4,10 Kč/km), náhradou jízdních výdajů prostředkem hromadné dopravy cestou zástupce žalobce na jednání odvolacího soudu dne 28. 11. 2018 při ceně jízdného 478 Kč cestou tam a zpět, náhradou jízdních výdajů v souvislosti s účastí zástupce žalobce b) na ústním jednání u Okresního soudu v Prostějově dne 14. 2. 2019, 25. 4. 2019, 19. 10. 2020, 22. 4. 2021 a 20. 5. 2021, a to vždy na trase Kopřivnice-Prostějov a zpět (184 km Kopřivnice-Prostějov a zpět; průměrná spotřeba 4,2 litru na 100 km nafty), tj. v souvislosti s ústním jednáním dne 14. 2. 2019 a 25. 4. 2019 ve výši 2.027 Kč, v souvislosti s ústním jednáním dne 19. 10. 2020 ve výši 1.111 Kč a v souvislosti s ústním jednáním dne 22. 4. 2021 a dne 20. 5. 2021 ve výši 2.196 Kč,
- 4) náhradou za promeškaný čas cestou zástupce žalobce na jednotlivá jednání soudů a zpět dle shora uvedeného v celkové výši 6.000 Kč - ust. § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 100 Kč za každou započatou půlhodinu, tj. ve výši 6 x 100 Kč v souvislosti s každou jednotlivou cestou na jednotlivá jednání u Okresního soudu v Prostějově (dne 6. 12. 2016, dne 23. 3. 2017, dne 27. 4. 2017, dne 14. 2. 2019, dne 25. 4. 2019, dne 19. 10. 2020, dne 22. 4. 2021 a 20. 5. 2021) a ve výši 12 x 100 Kč v souvislosti s cestou na jednání Krajského soudu v Brně dne 28. 11. 2018,
- 5) zaplacenými soudními poplatky z podané žaloby (2.000 Kč) a z podaného odvolání (2.000 Kč), celkem 4.000 Kč.

K položkám pod body 1.) až 4.) je dále třeba přičíst DPH ve výši 21 %. Náhrada nákladů řízení ve věci úspěšného žalobce tak celkem činí 79.489 Kč.

88. Uložené povinnosti je žalovaná povinna splnit ve lhůtách, které byly určeny podle § 160 odst. 1 o.s.ř.
89. Výslech statutárního zástupce nebyl proveden, neboť žalovaná k prokázání sporných tvrzení kromě výsledku statutárního zástupce navrhla i výsledky svědků, přičemž výslech účastníka je možno provést, pokud tvrzenou skutečnost nelze prokázat jiným způsobem a z označení jiných důkazů (svědků) lze dojít k závěru, že žalovaná k prokázání sporných tvrzení měla k dispozici i jiné důkazy (výpovědi svědků), avšak výpovědi těchto svědků soud pro jejich subjektivní hodnocení ovlivnění alkoholem žalobce a) hodnotí jinak a konzumaci alkoholu žalobcem b) žalovaná těmito důkazy prokázala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání. Odvolání se podává ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání se podává ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Prostějově, CZ – 797 09 Prostějov, Havlíčkova 16.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Prostějov 24. června 2021

Mgr. Věroslav Řezáč v. r.
předseda senátu